

Det foreslås videre, at skifteretten skal være adressat for de redegørelser mv. for boets forhold og behandling, som kurator efter konkursloven afgiver undervejs i behandlingen af et konkursbo. Det foreslås endvidere at skærpe de indholdsmæssige krav til disse redegørelser mv. og til kurators vederlagsindstillinger, så der fremover skal være oplysning om, hvilke opgaver kurator har varetaget gennem forløbet af bobehandlingen, og om den tid, der er anvendt til de enkelte opgaver, og om hvornår opgaven er udført.

Formålet hermed er at tilvejebringe det fornødne grundlag for, at skifteretten kan udøve et effektivt tilsyn med bobehandlingens behørig fremme. Gennem de foreslåede ændringer får skifteretten et mere dækkende grundlag for løbende at vurdere, om behandlingen af boet fremmes mest muligt, og om kurators tidsforbrug forekommer rimeligt set i forhold til de opgaver, der er varetaget.

Det foreslås præciseret, at den gældende frist for kurators afsendelse af statusoversigt og redegørelse for de vigtigste årsager til konkursen er en yderste frist. Materialet skal således efter forslaget sendes, så snart kurator har tilvejebragt de fornødne oplysninger og senest 4 måneder efter, at konkursdekretet er afsagt. Det bør således sikres, at der ikke i praksis forløber så lang tid som 4 måneder, hvis det klart ikke er nødvendigt at anvende så lang tid på at udarbejde materialet.

Det foreslås, at fristerne i konkursloven for at anmelde krav mv. i konkursboet og for at anlægge retssag om krav, som afvises af kurator, nedsættes fra 3 måneder til 4 uger. Med nutidens stærkt forøgede kommunikationsmuligheder – herunder navnlig udbredelsen af e-mail og internet – må en frist på 4 uger i begge tilfælde anses for tilstrækkelig. For så vidt angår fristen for at anmelde krav, indebærer de nye kommunikationsmuligheder dels en lettere adgang til bekendtgørelser om konkurs i det elektroniske Statstidende, dels en lettere adgang til hurtig anmeldelse af krav i et konkursbo. Overskridelse af fristen medfører ikke, at kravet fortabes, men at det prøves på et senere møde.

Med hensyn til fristen for sagsanlæg bemærkes, at den, der ikke kan anerkende kurators indstilling, typisk allerede på mødet for kurators

prøvelse af fordringen vil have gjort sig dette klart, herunder hvorfor indstillingen ikke kan anerkendes. Sådanne sagsanlæg vil endvidere i almindelighed komme fra større kreditorer, der har overblik over deres krav og hurtigt vil kunne antage advokatbistand. Det foreslås desuden, at en kreditor, der får sit krav afvist af kurator, skal have meddelelse om fristen for sagsanlæg.

Det foreslås, at det kommer til at fremgå udtrykkeligt af konkursloven, at kurator er forpligtet til at fremme bobehandlingen mest muligt, og at fastsættelsen af kurators vederlag skal ske ud fra en samlet vurdering af det udførte arbejde og dermed af arbejdets kvalitet i bredere forstand. Det kan således få betydning for vederlaget, hvis kurator på et eller flere punkter ikke har varetaget sine pligter på fuldt tilfredsstillende måde, f.eks. ved (klart) ikke at have fremmet boet uden unødigt ophold.

Det foreslås i øvrigt, at såvel skyldneren som en kreditor skal kunne forlange, at skifteretten benytter sine tilsynsbeføjelser eller fastsætter tidspunktet for afholdelse af afsluttende skiftesamling i boet, hvis det er nødvendigt på grund af kravet i artikel 6 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention om behandling af sager inden for en rimelig frist. Formålet hermed er, at den konkursramte eller kreditorerne skal kunne forlange, at skifteretten benytter sine tilsynsbeføjelser eller fastsætter tidspunktet for den afsluttende skiftesamling i boet, hvis det er nødvendigt for behandling af sagen inden for en rimelig frist. En lignende bestemmelse findes allerede i dag i retsplejeloven.

Det foreslås endvidere, at skifteretten, hvis forholdene taler for det, og der i øvrigt er et sagligt behov i relation til en forestående acontoudlodning, skal kunne fastsætte en frist for anmeldelse af fordringer mv. Retsvirkningen af overskridelse af fristen er alene, at det for sent anmeldte krav mv. ikke får nogen betydning for en acontoudlodning, der er foretaget efter fristens udløb, og kreditor må i disse tilfælde afvente en eventuel senere udlodning af dividende.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget og de ledsagende bemærkninger, skal jeg hermed anbefale lovforslaget til det Høje Tings velvillige behandling.